

Dopisi.

Iz marenberskega okraja. (Slavnost sv. Cirila in Metoda; zbor podružnice.) Na predvečer sv. Cirila in Metoda so bili pri nas mnogi kresi videti, škoda, da je začelo deževati; morda bi bilo videti kresov na stotine. Zgoraj nad Muto proti Pernicam so kresi v dežu dolgo v noč goreli, ki so nam dokaz, da Muta ni več mutasta. Od Vuhreda je pokanje možnarjev gromelo in rakete so se sukale v zraku, dalje proti Vuzenici pa nam je dež popolnoma kraje zakril in v temo zavil. Čez Orlico ali Janžev vrh so gromeli možnarji. Najdalje je prizanašal dež Remšniku, kjer so možnarji pokali in kresi goreli na mnogih krajih do desete ure; pele so se slovenski pesmi, dokler ni dež slavnosti konca napravil. Zanimanje za slovesnost sv. Cirila in Metoda vedno živahneje postaja; kresi so goreli na vseh hribih. Bili so nam dokaz, da je tukaj ogromno število Slovencev, veliko več, kakor Nemcev. Nemci ali po sili Nemci so imeli le jeden »Sonnenwendefeuer«, ki je kazal, da oni tukaj le životarijo. — Blagi rodoljubi in slovenski kmetje! Pridite dne 1. septembra popoldne v Vuhred, kjer bo zborovanje Ciril-Metodove podružnice; začetek ob 4. uri popoldne. Tje naj vleče in kliče rodoljube ljubezen do majke Slave. Ciril-Metodova družba ima namen, podpirati naše šole. Šola je podlaga k razvitku naroda slovenskega. Ako se ne brigamo, ne trudimo in ne žrtvujemo, utegnejo nam brezvestni učitelji otroke Sloveniji odtujiti. Da so v tem okraju taki pedagogi, ki prvi del omenjenega izraza ne zaslužijo, je tako trda istina, kakor je koroška Peca. Vabimo tudi mile pevce s Štajarskega in Koroškega; iz Ljubljane jih prositi ne upamo, ker je predalet; ali veselilo bi nas, ako pridejo. Veselilo bi nas, slišati slovensko pesmi v tem navidezno nemškem okraju. Ker so namenjeni koroški »südmarkovci« v Marenbergu zborovati, naj nasproti pridejo koroški Slovenci k Ciril-Metodovemu zborovanju in tako naj kažejo, da jim je mar za blaginjo slovenskega naroda. Morda še celo uslišijo mili tamburaši našo prošnjo in nas razveselijo s slovensko igro, ki globoko sega v slovensko srce in domačine drami iz spanja. Torej naj se širi povsod glas: dne 1. septembra pojdemo v Vuhred, v slovensko trdnjavo!

Od Sv. Andraža v Slov. gor. (Čebelarški shod.) Zelo važna panoga gospodarstva je gotovo čebelarstvo. Ono prinaša, ako je umetno in pravilno urejeno, pri majhnem trudu lepe dohodke. Škoda je pa, da se pri nas važnost čebelarstva še vedno jako malo pozna, akoravno ni hitro kraja, ki bi bil za čebelarstvo takó ugoden, kakor so lepo obdelane Slov. gorice. Marsikateri slovenski posestnik bi se bil morda že poprijel umnega čebelarstva, ko bi imel priliko, da bi se z njim seznanil. Pa slovenske knjige ni, iz katere bi se mogel uspešno učiti čebelarstva; čebelarji pa, pri katerih bi se moglo učiti umetno urejeno čebelarstvo, so še vedno preredki. Obrača se nam pa vendar tudi tukaj na boljše. Dne 11. julija t. l. sta priredila pri nas daleč okrog znana in izurjena čebelarja Janez Jurančič in Franc Čuček čebelarški shod, ki se je vršil v gostilnici Tomaža Toša. Zbralo se je mnogo čebelarjev in prijateljev čebelarstva, domačinov kakor gostov od Sv. Urbana, od Sv. Bolfenka in od Sv. Jurija ob Ščavnici. Šli smo najpoprej k Janezu Jurančiču v Andrence in smo si ogledali njegovo izvrstno urejeno čebelarstvo. Občudovali smo posebno njegov čebelni paviljon, katerega si je postavil sam, ker je tudi mojster za izdelovanje panjev s premakljivimi satniki. Ogledali smo si potem tudi lepo urejeno čebelarstvo pri Francu Čučku v Drbetinskem vrhu. Ko smo prišli nazaj k Tošu, zapeli so domači pevci, in potem je navzoče pozdravil čebelar Čuček. V

svojem slavnostnem govoru je potem Jurančič z živo besedo pojasnil pomen čebelarstva za človeštvo sploh, osobito pa za čebelarje ter je navduševal posebno gospode učitelje, da se poprimejo čebelarstva ter ga pomagajo širiti med tovariši, kakor med kmečkim ljudstvom. Govornikov predlog, da se priredi prihodnje leto tukaj zopet tak shod, h kateremu se bodo vabili čebelarji od blizu in daleč, se je navdušeno sprejel. Omeniti še moramo, da je krasil sobo, v koji je bil shod, ličen grb s čvaternim »R«, ki znači za čebelarje pomenljive besede »resno, redno, radostno, različno«, kar ostane emblema tukajšnjih čebelarjev. Pri veselem petju in navdušenih govorih so nam urno potekle ure, in razšli smo se z željo, da bi nas kmalu posnemali drugod. —h.

Od Sv. Petra pod Sv. gorami. (Različnih novic) se je cela vrsta nabrala. S težkim srcem gledamo, kaj ubogi sosednji Hrvati trpijo od vlade. Ni dosti, da jim ni lani zaradi suše skoro nič koruze zrastle in so stradali, ni dosti, da so na vino in pivo strašen davek naložili. — Piva stane liter 30 kr.; po zimi so jim še prepovedali, da ne smejo več na bližnjem Štajarskem soli, mila in sladkorja kupovati. Nekaj dnij ni bilo tudi v Klanci na Hrvaškem nič soli dobiti; torej so sirote svojo pičlo hrano morale 1 teden neslano jesti. Taka je nekrščanska prostost! — V današnjih hudih časih nas tolaži to, da je letos vse zdravo. Letos je pri nas umrlo do 20. julija komaj 18 ljudi, lani do tega časa okoli 60. — Novo šolo zgotavljajo. Le radi bi videli, ko bi se bilo na čast sv. Duhu za razsvetljenje molilo, predno se je načrt za šolo začel delati. — Brizgalnica se bo le menda skoro priskrbela, ker se sliši, da na tolikih krajih gori. — Za eno reč bi nam pa ne bilo žal, ko bi se posmodila, nemške table namreč pri nas v slovenskem kraju. Nekateri se izgovarjajo, da bi jih pikali, ko bi imeli slovenski napis. Bedak je, ki se posmehuje, ako si napraviš pošten slovenski napis, in bedak si ti, ako se ustrašiš njegovega posmehanja ter obdržiš nemški napis. — Dne 16. julija je mladega kmeta iz Trebč, Uršiča, modras v nogo pičil. Rana je zelo otekla in noga začrnela. Otel se bo morebiti, ker mu je zdravnik drugi dan rano razrezal in precej krvi iztiskal, ter je ponesrečenec slivovice dobro mero pil. — Vina zopet ne bomo letos skoro nič pili. Kar se je novih vinogradov že naredilo, so dne 18. t. l. maja zelo pozebli. Bog nam pomagaj! Jeli bomo tudi manj, ker je strneno nekatero močno redko. — V ponedeljek dne 5. avgusta bo na Sv. gorah velik shod in istotako od 6.—15. septembra. Včasih so prišli izurjeni pevci od Sv. Križa pri Slatini, da so Mariji na čast par pesmic lepo in gladko zakrožili. Naj še pridejo letos! — Romarji bodo videli, da je letos popravljena kapela žalostne Matere Božje pri mežnarju in kapela pod Sokolom.

Od Sv. Ane v Slov. gor. (»Mariboržanka«) v 57. št. kriči: »Cilli sollen sie nicht haben!« in opisuje shod strastnih pragermanov pri Götzu v Mariboru. Na tem shodu je dr. Edvard Glantschnigg mahal po častiti slovenski duhovščini. Obžaluje, da se agitira povsod, na prižnici (!), v spovednici itd. Smešno! Urednik »Mariboržanke« mora biti silno pobožna duša, ako lahko reče, da duhovniki agitirajo na prižnici in v spovednici! Ali malo imamo upanja, da bi gg. Hans Kordon, Poldek, in Hinterholzer vsako nedeljo cerkev od znotraj videli, še manj pa, da bi — v spovednici opazili, kjer se boja takó lomasti po ubogih prusomanih. In ti čudaki pišejo o agitacijah na svetem kraju? Še enkrat smešno! Krohotajte se bralci tem pragermanom, ki se tako borijo za celjsko nemško posest! Sram vas bodi prusomani, ki ste hujši od — pesoglavcev. Svetlemu cesarju, visoki vladi, neustrašenim poslancem slovenskim, kakor drugim, posebno pa g. Kalteneggerju, ki je toliko pretrpel

radi govora in glasovanja za celjsko postavko, pa kličem trikrat gromovito: »živio!« —k—

Iz Ptujja. (Novo bralno društvo) se bo ustanovilo v Podvincih pri Ptujju. Pravila so se predložila že pred tremi tedni na namestništvo v potrjenje. Z veseljem pozdravljamo to novo društvo; kajti v ptujski okolici je potrebno, da se zdrami narodni duh. Da je pa potreba takšnega društva, je uvidno, da že težko čakajo na potrjenje pravil. Oglasilo se je že precej udov in mislim, na dan utvoritve ne ostane nihče doma, komu je kaj za napredek. Torej na svidenje na dan utvoritve! Kakor se sliši, nameravajo tudi Krčevinčani pri Ptujju enako društvo ustanoviti. Le vrlo naprej!

Iz Ormoža. (Naši Nemci) postajajo dan na dan drznejši. Lansko jesen so lovili nas, poštene slovenske stariše, da bi se izrekli za nemško šolo. Dozdajnja dobro urejena šola jim ne ugaja, akoravno se v nji podučuje poleg slovenskega tudi zelo dosti, da celo preveč nemškega. Kar je slovenskega, to jih jezi, kakor rudeča barva purana. Ko so bili naš milostivi knezskošof dne 8. in 9. julija pri nas, niso jih naši »Nemci« hoteli toliko počastiti, da bi na svojih hramih razobesili bandera. Rajši razobesijo takrat zastave, ko se gre za kako prusaštvo. Tako je n. pr. Ormož v samih banderih plapolal, ko so obhajali slovesnost blagoslavljanja »frankfurtarce« »Männerengesangsvereina«. Pa ne samo to, še vse druge hujše reči uganjajo naši po sili Nemci. Poslušajte: naš občinski zastop se je izrekel v zelo rezkih besedah proti slovenski gimnaziji v Celju in to priobčil po nemških časnikih, kakor da bi bili v Ormožu od prvega do zadnjega človeka res sami Nemci. Mi slovenski ormoški davkoplačevalci kličemo našim prenapetnežem: To bodele britko obžalovali! Na jesen bodo občinske volitve. Mi Slovenci lahko dobimo v prvem in tretjem razredu večino, ako napnemo vse moči. Mi vas, do zdanih gg. odbornikov, ne moremo, niti ne smemo voliti, ker nam niste pravični. Tudi se bomo izogibali vaših gostilnic in prodajalnic. Slovenci v mestu in okolici, pozor!

Iz Gornjega grada. (Prošnja.) Kakor je znano slovenskim književnikom, so se za časa Kumerdeja in Japelja na Kranjskem prirejale razne knjige za šole. V istem času so se tudi Slovencem na Štajarskem spisovali enake šolske knjige, osobito verozakonske vsebine. Lani sem v knjižnici svojega prijatelja, gospoda župnika Janžeka v Sevnici našel knjigo z naslovom: 4. Ta veliki Katekizem s praskanjami in odgovorjama iz 1784. l. tiskan v Gradcu. Iz številke 4. nad naslovom se razvidi, da so poprej izšle že tri knjige. Zanimljivo bi bilo izvedeti kaj o prvih treh knjigah, katere bi se utegnile nahajati v tej ali drugi župnijski knjižnici na Štajarskem. Če bi p. n. duhovniki, ali drugi posvetni gospodje, ki se zanimajo za slovstvo, me blagovoli obvestiti o starih slovenskih knjigah, natisnjenih na Štajarskem, bi uslugo storili zgodovini slovenskega slovstva.

Dr. Karol Glaser.

Od Sv. Bolfenka v Ljutomerskih goricah. (Bela žena.) Dne 5. julija je bila tukaj pokopana Marija Munda, mati č. g. Frančiška Munde, duhovnika nemškega viteškega reda, sedaj kaplana pri Sv. Miklavžu. Pokojnica je imela srečo, da je dala služiti dvakrat primicijo; prvič svojemu nečaku, č. g. o. frančiškane Aloj. Zabavniku, a drugič svojemu hvaležnemu sinu. Bila je mirna, ponižna in pobožna. Bodi ji blag spomin! F.

Iz Vuhreda. (Dvojni kres.) V teku meseca julija ponudila se je dvakrat lepa priložnost, očitno pokazati, da je v tem kraju prav globoko vkoreninjena krščansko-narodna zavednost. Na predvečer godu slovenskih apostolov, sv. Cirila in Metoda, ki se po določbi slavno vladajočega papeža Leona XIII. po katol.

svetu obhaja dne 5. julija, je mogočno pokanje iz možnarjev in kviško se vzdigajoči plamen slovenskega kresa na prijaznem hribočku blizu cerkve celemu okraju naznanil, da so prebivalci v Vuhredu hvaležni za dar sv. vere, katero sta sv. Ciril in Metod našim predočetom oznanjvala v milem slovenskem jeziku. — Dne 20. jul. se je pa telegrafično semkaj sporočilo, da je v državnem zboru zmagala pravična reč zastran celjske gimnazije s tem, da se je proračun z veliko večino sprejel v tretjem branju; zato se je v mraku po odzvonitvi »Zdrava Marija« na omenjenem hribočku zopet zaslišalo močno pokanje možnarjev; okoli 9. ure pa se je zasvetil veličastni kres in različnobarvne rakete so šumele v višavo, ter si je obilno število občudovalcev tain onkraj Drave ogledovalo narodno svečanost. Da se pa priredijo take narodne svečanosti, so pri tem potrebni marsikateri stroški, pa kmalu so poravnani, ker je previdnost božja za vse dobro vneto in s krščansko-narodnim duhom navdahnjeno Pahernikovo obitelj podarila našemu kraju.

Iz Cirkovec. (Dvojni mera.) Pri nas smo imeli občinske volitve že lani meseca grudna. Neki »gornjaki« so zopervali volitvam. Cela reč je šla v Gradec. In zdaj že imamo konec julija in še ni — nobene rešitve. Odstavili so sicer že župana in »Pograbi« je vzel vse. Pa tudi njemu so takoj potekali dnevi županovanja — se vé, storilo se ni nič razen — stroškov. In zdaj županuje namestnik Jože Napast p. d. Koc. Ta kaže dobro voljo, pa ima »votlo kaso«, iz katere ni nič vzeti. Cesta se popravlja, kar poprej dva nista nič storila. Ljudje poprašujejo, kedaj bomo v Cirkovcih župana volili in račun imeli, da zvemo, kako nam kaj gospodarijo naši občinski možje. Zakaj? Če kje kak nemškutar protestira zoper volitev Slovencev, takoj rešijo utok, Slovenci pa moramo pol leta čakati, — pa še nič ne vemo. So-li morebiti bila tista pisma tako mastna — da so jih zglodale miši? Ali pa tako blešči gospodo slovenščina, da je ne vidijo? Ali ni to dvojni mera?

Iz Ptujja. (Dijaška kuhinja.) [Konec.] Razlag A., uradnik vpok. v Brežicah, 1 fl., Sedlaček Jan., tajnik v Ptujju, 5 fl., Slekovec Matej, župnik pri Sv. Marku, 5 fl., Stazinski o. Konrad, kaplan pri Sv. Trojici v Halozah, 1 fl., Svet o. Alfonz, kaplan, minorit v Ptujju, 2 fl. 50 kr., Šalamon Fr., kaplan mestne fare v Ptujju, 10 fl., dr. Schiffer Jan., c. in kr. polk. zdravnik v Ptujju, 10 fl., dr. Šegula Jak., odvetnik v Novem mestu, 10 fl., Špindler A., c. kr. davk. knjigovodja v Brežicah, 2 fl., Štabuc Jernej, kaplan pri Sv. Urbanu, 3 fl., Šuta Alojzij, kaplan pri Sv. Marjeti, 1 fl. 50 kr., Vanous, trgovec v Radgoni 3 fl., Zelenik Jož., predsednik okr. zastopa v Ptujju itd., 40 fl., trije neimenovani 12 fl., sl. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 30 fl., sl. okrajni zastop v Ptujju 200 fl., sl. okrajni zastop v Ormožu 25 fl., sl. posojilnica v Gornji Radgoni 15 fl., sl. posojilnica v Ptujju 100 fl., sl. posojilnica v Makolah 20 fl. Ako se pristeje prebitek 86 fl. 48 kr., so znašali vsi dohodki 798 fl., 48 kr. Skupni izdajki pa so znašali 766 fl. 77 kr., ostane torej prebitek 31 fl. 71 kr. Račun so pregledali, primerili z blagajnično knjigo in našli ga v popolnem redu podpisani: Dr. Ploj, m. p., predsednik. Kunstek Luka, m. p., tajnik. Majcen Ferd., m. p., blagajnik. Bratuša At., Cilensek M., Črnko M., Gregorič Ant., Ožgan Sim., odborniki. Opomba: Odbor izreka vsem p. n. dobrotnikom društva »Dij. kuhinje v Ptujju« prisrčno zahvalo. Gledé na to, da omenjeno društvo nima tolikošnih dohodkov, kakor n. pr. dijaška kuhinja v Mariboru ali v Celju, zraven tega pa vendar precejšnje število ubogih in podpore vrednih slovenskih dijakov, se zgoraj omenjeni odbor vnovič obrača do vseh p. n. rodoljubov s ponižno prošnjo, da mu stari Jobrotniki ostanejo zvesti,

da pa narodna zavest tudi še obudi novih podpornikov ne le v narodni inteligenci, ampak tudi med kmečkimi zavednimi narodnjaki! Odbor ob enem naznanja, da so vsi dijaki, koje je podpiralo društvo, deloma z izvrstnim, deloma z dobrim uspehom dovršili šolsko leto.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. V soboto, dne 20. julija, se je zaključilo zasedanje državne poslanske zbornice. V četrtek poprej se je razpravljalo o proračunu poljedelskega ministerstva in se je par poslancev krepko potegnili za kmetiški stan. V petek je pa bil razgovor o pravosodnem ministerstvu, v soboto pa tretje branje državnega proračuna, ki je bil ves vsprejet s 185 glasovi proti 86; torej tudi nova celjska gimnazija. Vse kričanje nemških zagrizencev proti tej slovenski zahtevi je bilo zaman. Tudi je pretekli teden bil dognan civilno-pravdni red.

Česko. Praga išče posojila 2 milijonov. — Na trgu sv. Vavčava v Pragi nameravajo postaviti spomenik krivovercu Janu Husu. — Dne 19. julija se je pripeljalo v Prago na narodopisno razstavo 200 Bolgarov.

Moravsko. Mladočeški klub je vsprejel ponudbo moravskih Staročehov za združenje; sicer pa popustil odločitev izvrševalnemu odboru v Pragi in moravskemu izvrševalnemu odboru.

Štajarsko. Državni poslanec ljubenske trgovske zbornice, dr. Peez, je odložil poslanstvo, ker ni hotel glasovati zoper državni proračun in celjsko gimnazijo.

Koroško. Toča je napravila škode v Brežah, Št. Salvatorju in Zelčah za 355 tisoč gld. — V Celovcu nameravajo nekateri mestni odborniki ustanoviti mestno hranilnico.

Kranjsko. Vojaška bolnišnica v Ljubljani je vsled potresa tako poškodovana, da se ne da popraviti; zato se bode nova bolnišnica zidala na prostoru, ki ga bode dala občina. — V Trzinu se ne morejo izvoliti župana in svetovalcev; zato opravlja občinske zadeve državni komisar.

Dalmatinsko. Deželnozborske volitve se vrše dne 7., 10. in 12. septembra. Prvi dan je odločen za kmečke občine, drugi za mesta in trgovinsko zbornico in zadnji za veleposestnike.

Hrvatsko. Svetli cesar so na prošnjo bana obljubili, da pridejo v sredi oktobra v Zagreb. Pri tej priliki se bodeta slovesno odprla novo gledališče in nova gimnazija.

Bosensko. Vlada je bojda dobila vznemirljive vesti iz Novega Pazarja. Izvedela je, da so se prikazali razni vodje ustaje iz l. 1885. Vlada je naročila vojaškim in žandarmerijskim poveljnikom, da naj o vsem, kar zapazijo, takoj poročajo deželnemu poveljniku v Serajevo.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so izdali pismo belgijskim škofom, v katerem jih pozivajo, naj skličejo shod. Na tem shodu se naj pogovorijo, kako naj belgijski katoličani zana-prej složno postopajo.

Belgijsko. Dne 21. julija je kralj Leopold otvoril v St. Gilles krajevno razstavo. Pri tej priliki je kričalo po socialistih in radikalcih nahujskano ljudstvo: »Proč s šolsko postavo!« Po tej postavi se namreč naj otroci v šoli učé krščanskega nauka, ako stariši to želijo. Ko so nato katoliški dijaki zaklicali »živio kralj!« nastal je grd pretep.

Angleško. Do torka je bilo za poslance iz-

voljenih 350 unijonistov, 111 liberalcev, 7 parnelitov, 53 antiparnelitov in 2 delavca. Vsled te volitve ima novo ministerstvo močno večino.

Rusko. Dne 17. julija je car Nikolaj vsprejel bolgarsko odposlanstvo. Car je rekel, da ni nikdar dvomil o odkritosrčnosti naroda bolgarskega in da ga hoče varovati tudi v bodoče. — V istem času je bila v Petrogradu tudi abesinska deputacija iz Afrike, ki je tudi prosila ruskega varstva.

Bolgarsko. Knez Ferdinand biva v Karlovih varih na Češkem. — Oni četrtek je umrl Stambulov, in v soboto so ga v Sredu pokopali. Pri pogrebu je ljudstvo razsajalo, celo nateplo nekatere zastopnike tujih držav. Nesrečna smrt Stambulova utegne imeti žalostne posledice za Bolgarsko.

Srbsko. V Kupriji je minoli teden dvanajst obo-roženih mož ubilo župana in občinskega tajnika. Sploh pa je javna varnost na Srbskem jako majhna. Vsled tega je skupščina sklenila postaviti proti hajdukom ter dne 22. julija dovršila posvetovanje.

Turško. Ustaja v Macedoniji se vedno bolj razširja. Dne 10. julija je bil blizu Skoplja hud boj med Turki in ustaši, v katerem je bilo mnogo Turkov ubitih, pa tudi drugodi je bilo več bojov. Turki so vsled tega pomnožili vojake. Pa ne le v bolgarskih, tudi v grških krajih v Macedoniji se povsod pripravljajo na ustajo, ker upajo na pomoč z Grškega, kjer se je ustanovilo društvo macedonskih bojnikov, ki šteje nad tisoč udov.

Za poduk in kratek čas.

Mesto Most na Češkem se pogreza.

Grozna je bila noč od 19. do 20. julija v mestu Most na Češkem. Proti večeru se je pooblačilo nebo, blisk je švigal, grom se votlo razlegal, dež pa curkoma lil. Ob pol deseti uri zvečer so hipoma ugasnile vse plinove svetilke po mestu. Spočetka so ljudje mislili, da se je zgodila kaka nesreča v plinovi tovarni. Kmalu pa se je raznesla novica po vsem mestu, da se je udril velik del Kolodvorskih ulic in da je prodrla voda v rudniku mostske rudokopne družbe. Okoli Mosta je namreč mnogo premogokopov. Kjer se pa nahaja premost, tam so navadno v zemlji neke plasti jako tankega peska. Ako pride do te plasti voda, se pesek omehča in razvleče kakor med, gornja zemeljska plast izgubi oporo in se sesede — kar je na njej, se pogrezne. Tako tudi v Mostu. Voda je prišla do peska, in ta je odtekel v rove in povzročil pogrezanje.

V Kolodvorskih ulicah so se sprvega pogreznile tri hiše. Takoj so izpraznili vse hiše v teh ulicah ter preprečili vhod iz kolodvora. Z nepopisno hitrostjo so sedaj sledili usadi. Ob 10. uri se je hipoma sesula jednonastropna hiša dr. Richterja. V sredi Kolodvorskih ulic je nastala tri metre v premeru obsegajoča luknja, iz katere je brizgala voda. Sedaj so padale hiše druga za drugo in malo po 10. uri se je udrila zemlja na trgu pred hotelom »Siegla«. Ob 11. uri zopet strašen ropot, in cela vrsta hiš v Kolodvorskih ulicah je zginila s površja pod zemljo. Četrte ure pozneje se je sesul veliki hotel »Siegla«, ki je obsegal več hiš. Iznad razvalin se je dvigal plamen in kmalu je bilo v ognju bližnje poslopje dr. Zilza. V kuhinji je bil še ogenj, in plin iz razpočenih cevij se je vnel. Gašenje je bilo nemogoče, ker se je moral zaradi varnosti zapreti ves bližnji prostor. Kmalu nato se je sesula dvonastropna hiša na Fohnsdorfski cesti; le streha je videti še nad površjem. Okoli 3. ure se je